

ἄριστα εἶτε ψεύδομαι εἶτε ἀληθῆ λέγω, ἔξεστι δὲ
 αὐτοῖς ἐλέγχειν με ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἐγὼ γὰρ
 ἐφίημι· ὑμᾶς δὲ δεῖ μαθεῖν τὰ γενόμενα. ἐμοὶ γὰρ 56
 ὧ ἄνδρες τοῦδε τοῦ ἀγῶνος τοῦτ' ἔστι μέγιστον,
 σωθέντι μὴ δοκεῖν κακῷ εἶναι, <ἀλλὰ πρῶτον μὲν
 ὑμᾶς, > εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας μαθεῖν ὅτι
 οὔτε μετὰ κακίας οὔτε μετ' ἀνανδρίας οὐδεμιᾶς
 τῶν γεγενημένων πέπρακται ὑπ' ἐμοῦ οὐδέν, ἀλλὰ
 διὰ συμφορὰν γεγενημένην μάλιστα μὲν τῇ πόλει,
 εἶτα δὲ καὶ ἡμῖν, εἶπον δὲ ἃ ἤκουσα Εὐφιλήτου
 προνοία μὲν τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων, προ-
 νοία δὲ τῆς πόλεως ἀπάσης, μετ' ἀρετῆς ἀλλ' οὐ
 μετὰ κακίας, ὡς ἐγὼ νομίζω. εἰ οὖν οὕτως ἔχει
 ταῦτα, σῶζεσθαί τε ἀξιῶ καὶ δοκεῖν ὑμῖν εἶναι μὴ
 κακός. φέρε δὴ (χρὴ γὰρ ὧ ἄνδρες ἀνθρωπί- 57
 νως περὶ τῶν πραγμάτων ἐκλογίζεσθαι, ὥσπερ ἂν
 αὐτὸν ὄντα ἐν τῇ συμφορᾷ) τί ἂν ὑμῶν ἕκαστος
 ἐποίησεν; εἰ μὲν γὰρ ἦν δυοῖν τὸ ἕτερον ἐλέσθαι,
 ἢ καλῶς ἀπολέσθαι ἢ αἰσχρῶς σωθῆναι, ἔχοι ἂν
 τις εἰπεῖν κακίαν εἶναι τὰ γενόμενα· καίτοι πολλοὶ
 ἂν καὶ τοῦτο εἶλοντο, τὸ ζῆν περὶ πλείονος ποιη-
 σάμενοι τοῦ καλῶς ἀποθανεῖν· ὅπου δὲ τούτων τὸ 58
 ἐναντιώτατον ἦν, σιωπήσαντι μὲν αὐτῷ τε αἰσχίστα
 ἀπολέσθαι μηδὲν ἀσεβήσαντι, ἔτι δὲ τὸν πατέρα

56. ἀλλὰ — ὑμᾶς add. Bl ὑμῖν post μὴ δοκεῖν addi vult R., post σωθέντι vel post κακῷ Scheib. μέγιστον πρῶτον μὲν ὑμῖν μὴ δοκεῖν Emp. L. Num' καὶ <ὑμᾶς καὶ> τοὺς? F. — πόλει εἶτα δὲ καὶ R. Sl.: πόλει εἶτα . . καὶ, unde πόλει εἶτα καὶ Bk. (legebatur πολιτεία τε καὶ). Cf. 43. 46 47. 50. 56. 132 (sine δὲ semel 3, 5). — δὲ post εἶπον del. R.

57. δυοῖν Bk.: δυοῖ. — ἔχει pr. — γενόμενα ci. R. Bgk. Bait.: λεγόμενα.